

Waargebeurde gruwelsprookjes

Echt waar van toneelgroep Max. Regie Moniek Merkx. Inl: tgmax.nl

●●●●○

DOORBRECHTJE ZWANEVELD

Je kent ze allemaal van vroeger van het schoolplein: de bitchy Nastaran (Razawi Khorasani), de coole José (Montoya), de zwijgende Abdel (El Baz), de keurige Anne Fé (de Boer) en de goedmoedige meeloper Niek (van der Horst). Vijf kinderen die erbij willen horen, zichzelf lelijk vinden en doodgewone verlangens koesteren. *Echt waar* toont de gruwelen van echt gebeurde kindersprookjes in een geweldig decor: de zandbak.

Regisseur Moniek Merkx vroeg haar spelers naar momenten uit hun jeugd waarop ze zich de vernederde Assepoester of het lelijke eendje voelden. Met het materiaal monteerde ze een verrukkelijke voorstelling over kinderpesterijen vol sprookjescitaten.

Wat werkt dat goed, wat is het herkenbaar en wat wordt er goed gespeeld. Terwijl ze haar tranen moet bedwingen somt Anne Fé op hoe geweldig haar ouders haar vinden, en voegt eraan toe hoezeer zij het daarmee oneens is.

De kinderen smijten bokkig met zand als iets niet meezit. Ze vertellen over vaders die te veel naar buurvrouwen kijken, of over vaders die weggaan. Het gaat over geheime schriftjes, een te grote neus en gestuntel met verkering vragen.

Abdel krijgt zandijesjes op zijn hoofd gezet en oefent sprongen om zich met zijn schep van kant te maken – kinderleed is schrijnender dan welk gruwelijk sprookje ook. Maar kinderdromen zijn ook hoopvoller dan welke wens dan ook.

Echt waar brengt je doeltreffend naar die emotionele mix van ontroering en uitzinnigheid die eigen is aan een onvervalst happy end.

